

[Udenrigsministeren.]

i den Henseende. Det Hensyn maa tages; de to Landes Handelsaftaler med os maa afpasses til hinanden; dette er ganske fornødent. Men dernæst er der den anden Begrænsning for at tage Varer i Tyskland, som ligger i den danske Befolknings Købeevne over for disse Varer. Denne Købeevne har ikke vist sig at være til Stede i et Omfang, som svarede til Salgsønskerne i Danmark. I det Omfang, den er til Stede, vil der formodentlig i Fremtiden, forudsat at vi naar til en Aftale nu ligesom hidtil, ogsaa blive Betingelser for at sælge vore Varer. Men denne Begrænsning findes, og det kan ikke nytte noget, at vi skaber Forestillinger, som ikke erkender, at saadanne Grænser for vore Muligheder er der nu engang i den Verden, i hvilken vi lever.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Jeg forstaar særdeles vel, at der er en vis Forbindelse mellem vor Evne til at købe Varer i Tyskland og de Forpligtelser, som vi kan have til at købe Varer i andre Lande. Det er jo netop det, som jeg har forsøgt at give Udtryk i de Bemærkninger, jeg gjorde, første Gang jeg havde Ordet, med Hensyn til Traktatens Artikel 2, hvor netop denne Forbindelse kommer tydeligt frem. Jeg er derimod ikke helt sikker paa, at den højtærede Minister med Føje kan paastaa det, han paastod om det danske Samfunds Evne til at aftage tyske Varer, naar den højtærede Minister vilde give det Udseende af, at denne Evne var blevet overmættet i det Aar, vi nu er inde i, og at det var Grunden til, at Aftrækket var gaaet saa langsomt. Naar der har været Vanskeligheder til Stede, tror jeg, det i nogen Grad hænger sammen med, at selve det Grundlag for Import af Varer fra Tyskland til Danmark, der har været gældende i 1936, ikke har været i Favør af Importen her til Landet af de saakaldte Færdigvarer. Den højtærede Udenrigsminister og jeg har vekslet Bemærkninger om dette i det udenrigspolitiske Nævn, og en af de Ting, som det vil være af stor Interesse at faa oplyst, er, om man i de nu gaaende dansk-tyske Forhandlinger forhandler paa det samme Grundlag med Hensyn til Vareimporten fra Tyskland til Danmark, den samme Fordeling mellem Raastoffer og andre Varer, som har været gældende i 1936. Jeg henviser i saa Henseende til min Paastand om, at jeg tror ikke,

den højtærede Minister har Ret i de Bemærkninger, han nu gjorde om dette Forhold. I et Replikskifte, som fandt Sted til Afslutning ved denne Sags Behandling i Landstinget for en 14 Dage siden mellem den højtærede Minister og Landstingsmand Hauch, paaviste denne med Tal, der naturligvis ikke som Helhed betyder saa forfærdelig meget, men som let kunde suppleres med andre Tal, at en saadan utilfredsstillet Købeevne havde været til Stede her i Danmark i dette Efteraar. Den højtærede Udenrigsminister gav ikke Landstingsmand Hauch noget Svar paa det, han dér sagde.

Udenrigsministeren (P. Munch): Naar jeg tager Ordet, er det egentlig blot, fordi det ærede Medlem Hr. Himmelstrup muligvis kunde fristes til at drage en forkert Slutning af, at jeg ikke svarede paa den sidste Bemærkning. Det lader til, at det ærede Medlem drog en saadan Slutning af, at jeg ikke ved Afslutningen af en i Forhold til Diskussionerne i det andet høje Ting ganske usædvanlig lang Forhandling fortsatte med at tale om det Eksempel, som den ærede Taler i det andet høje Ting fremdrog ved den Lejlighed: at der var en Mand, der havde søgt om Bevilling for 29 000 Kr. og havde faaet, jeg ved ikke, om det var nogle Hundrede Kroner eller saa. Jeg tror, at det ærede Medlem forstod, at man ikke kunde slutte ret meget derfra, og jeg vil for min Del gerne tilføje, at jeg tror, man slet ikke kan slutte noget derfra. Begæringerne er af overordentlig tilfældig Karakter, staar meget hyppigt ikke i noget naturligt Forhold til vedkommendes tidligere Indførsel, der efter den hidtil bestaaende Lov har dannet Grundlaget for Fordelingen af Attesterne. Men jeg har før understreget her, at jeg tror, det vilde være nyttigt, om man lod dette gaa ind i Bevidsthederne, at hvis der virkelig er en hel Mængde Mennesker med en stor Trang til at atsætte visse Varer, saa vilde de kunne finde de andre Folk inden for samme Branche, der ligger med meget store Mængder af ubenyttede Attester. Saa længe de store Mængder af ubenyttede Attester foreligger, saaledes som det er Tilfældet i Øjeblikket, er det et Udtryk for, at paa de Betingelser og under de Vilkaar, paa hvilke Tyskland vil sælge, kan man ikke købe i det ved Attestudstedelsen forudsatte Omfang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.